

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1202/2016
24.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Град Ниш – Управа за пољопривреду и развој села, коју заступа Градско јавно правобранилаштво, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/15 од 05.11.2015. године, у седници одржаној 24.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/15 од 05.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 100/14 од 10.06.2015. године, ставом првим и другим изреке, поништена су као незаконита решења туженог : од 12.12.2013. године, којим је тужили са тим датумом престао радни однос пре истека рока на који је заснован и решење од 08.01.2014. године, којим је одбијен приговор тужиле изјављен против решења о престанку радног односа, а одбијен захтев тужиле за враћање на рад. Тужени је обавезан да тужили на име трошкова поступка исплати 13.250,00 динара, а захтев за исплату износа преко наведеног одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/15 од 05.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле, а првостепена пресуда потврђена у делу става другог изреке, којим је одбијен захтев тужиле за враћање на рад. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу првом и преосталом делу става другог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за поништај решења тужене од 12.12.2013. године, којим је тужили са тим датумом престао радни однос пре истека рока на који је заснован и решења од 08.01.2014. године, којим је одбијен приговор тужиле изјављен против решења од 12.12.2013. године. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, тако што је тужила обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 54.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању по конкурс објављеном у дневном листу "... " 26.07.2013. године, за пријем у радни однос једног извршиоца за послове радног места развоја социо-руралне инфраструктуре, тужила је код тужене засновала радни однос на одређено време до годину дана, решењем од 02.09.2013. године. Решењем од 12.12.2013. године, утврђено је да тужили престаје радни однос пре истека рока на који је заснован. Против тог решења тужила је изјавила приговор који је одбијен решењем начелника Управе од 08.01.2014. године. По извршеном редовном инспекцијском надзору управни инспектор је предложио меру престанка радног односа тужиле, која је засновала радни однос на одређено време, супротно члану 37. Закона о раду, након чега је начелник Управе за пољопривреду и развој села поступајући по предложеној мери донео овде побијано решење о престанку радног односа.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поништио побијана решења, а одбио захтев тужиле за враћање на рад.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу, тако што је одбио захтев тужиле за поништај побијаних решења, а у преосталом делу одбио жалбу тужиле и потврдио првостепену пресуду. За своју одлуку дао је разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Одредбом члана 64 а) став 2. тачка 1. Закона о радним односима у државним органима, прописано је да се запосленом отказује радни однос ако се у року од једне године од заснивања радног односа утврди да је радни однос заснован супротно закону. Према члану 37. Закона о раду (Службени гласник РС бр.24/05,...54/09) радни однос заснива се на одређено време чије је трајање унапред одређено када су у питању: сезонски послови, рад на одређеном пројекту, повећање обима посла који траје одређено време и сл. за време трајања тих потреба, с тим што тако заснован радни однос непрекидно или са прекидима не може трајати дуже од годину дана.

Решењем начелника тужене од 02.09.2013. године, тужила је засновала радни однос код тужене на одређено време на радном месту „послови развоја социо-руралне инфраструктуре“, који су у то време били систематизовани Правилником о ситематизацији послова и упражњени.

У поступку редовног инспекцијског надзора, управна инспекција је утврдила да је са тужиљом радни однос на одређено време заснован супротно члану 37. Закона о раду, због чега је начелнику туженог предложила доношење решења о престанку радног односа тужиљи.

Како је у року од једне године од заснивања радног односа утврђено да је тужиља засновала радни однос на одређено време, супротно члану 37. Закона о раду, ради обављања послова који немају карактер сезонских послова, послова на одређеном пројекту или због повећаног обима послова, већ послова који су актима туженог у том моменту били систематизовани и упражњени, настао је основ из члана 64.а) став 2. тачка 1. Закона о радним односима у државним органима, за доношење решења, којим је утврђено да тужиљи престаје радни однос пре истека рока на који је заснован, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Осталим наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, па је Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић